

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI; številka 478 datum 5. 3. 2017

Z MOJIM IN TVOJIM KRIŽEM NA POT V POSTNI ČAS

Ko smo nekoliko starejši, radi tarnamo, da nas nekaj boli, da so mlajši drugačni in nehvaležni, da je sedanjí čas krut do nas, da so nas po krivici doleteli taki in drugačni križi ... Sosedovi križi so seveda drugačni, pogosto so v navzkrižju z javno moralo in cerkvenimi predpisi. Pomislimo, da si jih zaslužijo ali so celo premajhni zanje. Verjetno pa sosedi enako razmišljajo o nas, a se tega ne eni ne drugi ne zavedamo. **Začaran krog o lastni pravičnosti in poštenosti ter o nepravičnosti in nepoštenosti sosedov, bližnjih, sodelavcev, priseljencev idr. vsako leto prekine postni čas, ko vse vabi na isto pot – pot sprejemanja lastnih in bližnjih križev.** Naproti nam prihajajo misli papeža Frančiška iz spodbude **Radosti ljubezni**, ki nas pošilja k tistim ranjenim in neurejenim sosedom, ki so drugačni, ki morda ne pašejo v naš okvir moralnih norm ali cerkvenih predpisov.

Na poti 40-dnevnega posta se bomo gotovo srečali: jaz s svojim malim, lepim križem in bližnji s svojim velikim, prepoznavnim križem – saj vsi vedo, kako živi, kako je zavozil, kako je surov, nečloveški ... Posinodalna apostolska spodbuda **Radost ljubezni** nas kliče, da **poklonimo delček radosti in ščepec ljubezni svojemu bližnjemu in vsi bomo radostni in ljubeči.**

Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas

Pon., 6. 3. Fridolin	Ob 17. uri za vse + Junkarjeve
Tor., 7. 3. Perpetua in Felicita	Ob 17. uri za + Alojzijo Ladinek
Sre., 8. 3. Janez od Boga	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 9. 3. Frančiška Rimska	Ob 17. uri Za + Jožefa Zaveršnika
Pet., 10. 3. 40 mučencev iz Armenije	POSTNA DUHOVNA OBNOVA <i>Duhovni voditelj in spovednik: lazarist Jože Planinšek CM</i> Ob 17. uri Križev pot oblikujejo veroučenci 7. razreda nato daritev za + Nevenko Mrak
Sob., 11. 3. Benedikt Kvatrna sobota	<u>Po večerni daritvi, sv. maši pričevanje o življenju in delu</u> Misijonske družbe – lazaristov CM v Sloveniji <i>V letu 2017 Cerkev po celem svetu obhaja 400-letnico vincencijanske karizme služenja ubogim. In sicer pod geslom: »Tujec sem bil in ste</i>

<p>Ob 9. uri v Josipdolu za + Miroslavo Helbel</p> <p>Ob 10.30 pri Mariji za + Ano Hrastnik</p> <p>Ob 17. uri za + Alojza Kumra, obl. ter starše Plevnik, 3 brate in 3 sestre</p>	<p>me sprejeli» (Mt 25,35). Jubilejno leto spominja na <u>dva dogodka</u>, ki sta bila temeljna za poklicanost sv. Vincencija Pavelskega in sta se zgodila leta 1617. 25. januarja, na praznik spreobrnjenja apostola Pavla, je imel svetnik svojo <u>prvo pridigo o poslanstvu</u> v kraju Folleville v Franciji. Po tem, ko je nekaj dni pred njegovo smrtjo <u>spovedal nekega kmeta</u>, je doumel, v kakšni duhovni zapuščenosti živijo reveži na kmetijskih področjih. Nekaj mesecev kasneje, avgusta istega leta, pa se je kot župnik v kraju Châtillon, <u>srečal z revščino in bedo</u>. To je radikalno spremenilo njegovo življenje. Vincencij Pavelski je spoznal, da je bilo ljudi nujno izobraziti, jim pomagati zavedati se lastnega dostojanstva, ga dvigniti na raven, vredno človeškega bitja, ter jih poučiti o resnici glede Boga. Ta dva dogodka sta odločilno zaznamovala začetek vincencijanske karizme, od katerega sedaj mineva 400 let. Karizme v službi najbolj ubogih, po zgledu sv. Vincencija Pavelskega, zavetnika katoliških dobredelnih organizacij.</p>
<p>Ned., 12. 3. 2. POSTNA NEDELJA</p> <p>Ob 8. uri za + Ivana Jamnika, ml. obl.</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Albino in Franca Kanopa</p> <p>Ob 11.30 za + mamó Ano, obl., očeta Jurija, brata Jureta in Filipa ter Marijo Ramšak in Ivana Pisnika</p>	<p>»Ana, kaj je s teboj, da te ni več v cerkev? Do lani si redno prihajala.« – »Vpisala sem se med planince. Ob nedeljah zdaj hodim v hribe.« – »Pa nič ne pogrešaš maše?« – »Saj je Bog tudi v gorah.«</p> <p><u>Jezus je s tremi apostoli danes šel v planine.</u> Šli so, pravi evangelist, na visoko goro. Jezus, ki je imel <u>izredno razvit čut za naravo</u> – o tem pričajo njegovi govori – je gotovo <u>užival v lepoti planinskega sveta</u>. Njegovo srce se je širilo ob čudovitih razgledih, ki so se odpirali na vse strani, se stiskali z obzorjem in izgubljali v neskončnost. V njih je zrl odsev Očetove lepote. Če jo znajo in v kolikor jo znajo zreti tudi današnji planinci, imajo v Jezusu velikega prijatelja. <u>Toda Jezusa je vleklo na goro še nekaj drugega. Tam se je želel srečati z Očetom.</u> Pa ne le skozi ogledalo narave, temveč osebno: pogovor z Očetom ga je tako prevzel, da mu je obraz zažarel in so se mu oblačila zasvetila. Kaj vse sta si povedala, ni zapisano. Vemo le, da je Oče nad Sinom izrazil veselje, apostolom pa naročil, naj ga poslušajo. <u>Sklepati smemo</u>, da sta se pogovarjala o našem odrešenju. Sin je obljubil Očetu, da bo nadaljeval z oznanjevanjem njegove ljubezni in da bo za nas dal življenje. Oče je obljubil Sinu, da ga bo obudil od mrtvih in popeljal v svojo slavo, z njim pa tudi vse tiste, ki jih bo Sin odrešil. <u>Jezus torej ni šel na goro samo kot izletnik.</u> Šel je, da se tesneje poveže z Očetom in se utrdi v svojem življenjskem poslanstvu. Utrdil se je in v njem utrdil tudi apostole. Ker je vse stvarstvo Božje, nam je Bog blizu povsod. Tudi v gorah. Je pa gora, na katero nas Bog vabi na osebni pogovor in na kateri se nam ob nedeljah na poseben način razodeva. To je oltar v naših cerkvah. Vsakomur je dostopen. Vsi bi se ob njem morali pogovarjati z Očetom, utrjevati v svojem poslanstvu in se neprenehoma spreminjati.</p> <p><i>Ana, ali nisi tega tudi ti potrebna? Po: F. Cerarju</i></p>

»Da bi hodili za Jezusom, se je treba premikati; duša se ne sme usesti.« papež Frančišek

Poglej v svoje srce, prijatelj. Poglej, ali je v tem trenutku naravnano na Boga.

Premislím: Kdaj sem bil zadnjič pri spovedi? Ali se spomnim, kaj sem dobil za pokoro? Ali sem jo izpolnil? Ali sem se v času od zadnje spovedi trudil za poboljšanje? Kako? Premišlújem: Kako je z mojo vero? Ali verujem v Boga? Ali verujem, da me ima rad? Kako molim? Ali se trudim za redno molitev? Kaj mi pomeni molitev? Ali hočem v molitvi Bogu ukazovati, kaj naj naredi, sam pa se ne trudim za dobro življenje? Ali od Boga pričakujem, da bo delal namesto mene? Kakšno je moje govorjenje? Ali preklinjam? Ali se svete maše udeležujem redno ali le občasno? Kakšen je moj odnos do posta? Ali izpolnjujem postno postavó? Premišlújem: Kakšen je moj odnos do drugih ljudi? Ali mislim, da so drugi nesposobni in neumni? Ali spoštujem drugega človeka in cenim njegove dobre lastnosti? Kakšen je moj odnos do bližnjega? Ali znam biti potrpežljiv? Kako razpolagam z materialnimi dobrinami? Ali s svojimi reči in stvarmi, ki pripadajo drugim, ravnám skrbno? Kakšen je moj odnos do hrane? Ali sem hvaležen za to, kar imam, ali pričakujem vedno več in pogosto godrnjam? Kakšen je moj odnos do televizije, telefona in računalnika? Ali sam določám, kako jih uporabljám, ali ne morem živeti brez njih? Kakšen je moj odnos do življenja? Ali skrbim za svoje zdravje v pravi meri ali sem zanemarjen in ne skrbim za osebno higieno? Ali pretiram v skrbi zase in si želim biti najlepši in najboljši? Ali se pogosto primerjam z drugimi in zato postajám tečen in zajedljiv? Premišlújem: Kakšen je moj odnos do šole in drugih dolžnosti? Ali vestno delám domače naloge? Ali doma godrnjam nad dolžnostmi, ki so mi naložene? Ali jih zanemarjam ali opravljam površno? Ali pustim, da jih namesto mene opravijo drugi? Kako skrbim za učenje in redno šolsko delo? Ali vse odlašám na zadnji trenutek? Ali se za rešitev iz zagate zatekam k laži in lažnim izgovorom? *Naša kateheza 56; Spokorno bogoslužje in priprava na sveto spoved*

»Bog, odvrniti se od tebe pomeni pasti. Obrniti se k tebi pomeni vstati.

V tebi ostati pomeni imeti vedno zanesljivo pomoč.» sv. Avguštin

Pon., 13. 3. Leander Seviljski	Ob 17. uri za + Kristino Mihelič Obletnica izvolitve papeža FRANČIŠKA
Tor., 14. 3. Matilda	Ob 17. uri za + Daniela Frica
Sre., 15. 3. Ludovika de Marillac Od 9. ure naprej ...	KANONIČNA VIZITACIJA nadškofa metropolita msgr. ALOJZIJA CVIKLA DJ (Družba Jezusova - jezuiti) Ob 17. uri srečanje g. nadškofa <u>z birmanci, starši in botri nato daritev</u> Ob 18. uri za + škofa dr. Maksimilijana Držečnika in dušne pastirje ter župnijske sodelavce – <u>po maši</u> srečanje g. nadškofa <u>s cerkvenimi ključarji in člani ŽPS-ta</u> župnij Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Čet., 16. 3. Hilarij Oglejski	Ob 17. uri za + Jožefo in Vladimirja Kaiserja Ob 18. uri v Radljah ob Dravi Bogu in Devici Mariji v zahvalo
Pet., 17. 3. Patrik (Patricij)	Ob 17. uri Križev pot oblikujejo veroučenci 6. razreda nato daritev za + Mirka Pušnika in starše
Sob., 18. 3. Lit. praznovanje sv. JOŽEFA	Ob 15. uri pri Mariji na čast sv. Jožefu in Devici Mariji za blagoslov in varstvo v družinah Ob 17. uri za + Jožefo Mithans in stare starše

Ned., 19. 3.
**3. POSTNA,
PAPEŠKA
NEDELJA**
Začetek
tedna družine

Ob 8. uri
za + mamu Jedrto
Reflak in
sorodnike

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
za + Jožefo in
Antona Reka ter
vse umrle na
Šlatnagovem

Ob 11.30
za + Marijo
Mavrič in
sina Draga

To, kar je pa v zvezi z vodo zapisanega v današnjem evangeliju, je snov za celovečerni film, ne le za kratek razmislek. Ona Samarijanka, oni vrč za vodo, oni vodnjak, imenovan Jakobov, in oni popotnik. Ki ni nihče drug kot Jezus. Dovolj okoliščin, da pride na dan, kar bi rado ostalo skrito. Evangelist Janez opiše dogodek tako slikovito, kot da bi se vse dogajalo pred našimi očmi. In ravno v tem je bistvo stvari. Vsak po svoje se lahko prepozna v Samarijanki, pa za to sploh ni treba biti ravno ženska! Skrite grehote tičijo v vseh nas. Če bi ti vedela, kdo je, ki ti pravi daj mi piti, bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode, reče Jezus Samarijanki potem, ko se je med njima že odvil nekaj dialoga. Ona pa: »Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok; od kod imaš torej živo vodo?« Izkaže se, da žejnemu popotniku ni nič skrito: ... **pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož.** Ves današnji evangelij je ena sama dramska napetost. Ne le zunanja, tudi notranja: **pravoverni Jud in pol-poganska Samarijanka; sloja, ki sta se izključevala.** Ta, ki velja za več, nagovori onega - njo -, ki velja toliko kot smet. Celo pil bi iz njenega vrča. Če to ni lekcija za nas! Ni nujno, da ravno zaradi zakonskih odnosov. Tudi zato, ker nas mika gledati vzvišeno navzdol na vse, kar ni po naši meri. Precej žive vode ponižnosti se mora pretakati v nas, da z enakim veseljem sprejmemo k mizi zamazanega klošarja in zlikanega imenitnika. Hitro bi povedali, da smo se rokovali z državno ali pa cerkveno osebnostjo, nočemo pa priznati hibo svojega značaja; nemara podcenjevalnost, zamerljivost, nevoščljivost. Napišemo tri častne nazive pred svoje ime, a naj se ne razve, koga vse smo kdaj izrinili iz vrste čakajočih na kakem uradu. **Pet mož si imela ..., da, in Samarijanka je to priznala.** Nadvse pomembno je pa to, da si je **zaželela žive vode spreobrnjenja.** Saj je poznala Mojzesovo postavo. Saj je pričakovala Mesija. Zdaj pa: »**Jaz sem, ki govorim s teboj.**« Kašno odkritje zanjo in za nas! Ob dogodku so bili zmedeni vsi Jezusovi učenci. Po njihovem tihem prepričanju naj bi se Učenik ne družil kar takole ... s komerkoli ... in celo z ... Ne zaradi Samarijanke, ampak **zaradi Jezusa je danes zmeden velik del sveta.** Ne mara ga priznati kot **neoporečno živo vodo.** Pa ne zaradi tega, ker je za življenje naredil veliko dobrega. **Zato, ker nam vidi na dno, ker nas razgalja. S kompresorjem resnice vrta v našo nališpano ponarejenost. Vredno se je zamisliti nad evangeljskim sporočilom.** **Nad predstavo in filmom in dramo naše resničnosti.**

Odžeganja z živo vodo vam želim. Berta Golob